

Jag ständ mig god
 Med vilshinnat mod
 Mitt dödsval mitt samvete's hämnande lag
 Sträffade fromhet, och löste min ära
 Och bjeskvalens visdom fluderade jag,
 Jag flydde Quds ord, ville tronfonten låra,
 3.

Där hvarsten i tid eller ewighet wäl.
 Med orener säll
 Ly synandes träl,
 Enart brottelig jag blef, och min lycka försvann.
 Men hvad hos mig grodde blef moget med tiden,
 Och lefde i trefnad och ro med min man!
 En gång afwen jag ägde lydan och friden,
 2.

Och i det alldrig saten så magt biser det!
 Mig illa, jag ber,
 Mitt ungdom, som ser
 Och lefnadens afson med änger och grät!
 Som sett under brott lifvets dagar försvinna,
 Som öfvergat Qud, förde blesvulen åt;
 Och stanna och se en olyckelig qvinnas
 16

10.
 Så nåden förstodade syndare förer
 Tillbaka från afgrundens rysliga stig:
 De hårdaste hjertan till ånger den rörer.
 O se, hwilket under den werkat med mig!
 För merden jag har
 Bekänt hvad som war
 Förstwat i fordna försträffliga dar.

11.
 Att längre så lefwat jag icke förtjenat;
 Ett ogräs jag varit, som utrotas bör;
 De pund, som min Gud mig af nåde förlånat,
 Så illa jag användt, jag ryser derför.
 O Jesu din död,
 Och blodswett så röd,
 Den frälse mig arma från helswetes glöd!

Såljes å 2 f. Boco i Bocklån wid Ribbarhusstorget.

en merd, sedan uunum lif nadsitt, men då ingens
 ung funde bewisat, blef hon högljett och åter frigift.
 år 1818 i Joffers maktom drottning hon hemslutades
 resten hos Karolinen Strånder. Decken drottning hennes för
 en ganska naturligt qvinnas, och hade förut använt
 henne att åt sig upptäta så fallade flöta bänder, af hvil
 ta hon lifvade i tröstade mer än en i stillige Qoden,
 updeln till nämnde Strånder, till hwilken uppläggande
 gånge twingade Strånder henne att följa sig om nitt
 tillstannans till Dragsgårdet uunför Drorrtidning för att
 följa fördragade, sommo de i ordwaxning och handgemning,
 hwarvid Gustaf Norman uppte ut Strånder's hand en
 ära, hwarvid hon hotat henne och gaf honom dermed
 ett slag biffstån att han föll biffstänges till marken och
 dog. Derpå kallade hon tillbasta till Strånder's boning,
 inog sin wunnliga hufvudstas och inkommande, samt wunn
 de itte fört an Strånder's hufvud på morgonstundnen
 wadde henne.
 Andra gången mistant för mord dömdes med henn
 ne mistantning i Drorrtidning's Skannertstätt d. 30 Nov.
 1818, och blef hon flutligen enlig Kongl. Maj:ts Gå
 diga Utslag den 19 Sept. 1820 infatt i Spinnhuset i
 Quedholm, för att af waderbörande Strånder's förma
 nas till en upprättig bestännelse om det emot henne an
 gägne brott. Genomess tillstängande flutlighet och den fog
 ighet, hwarvid Strånder's på flutet under flere år
 fört bereda hennes omwändelse werafde hos henne en
 fäkan anger biffstån hwa begångna brott, att hon i Qe
 cemder 1826 tillfödd sig hafwa förstwat de twenne mord,
 som hwa biffstån omförmadte.

Maria Christina Normans

Gorge = Tankar

öfwer sina begångna Mord.

Med en föregående kort Berättelse
 om hennes Lefnadsöden.

STOCKHOLM, 1827.
 Tryckt i E. M. Carlsons Boktryckeri.

Maria Christina Landberg, född 1765 i Skåne, död 1809 i Stockholm. Hon var en av de mest kända svenska kvinnor som levde under 1800-talet. Hon var en av de mest kända svenska kvinnor som levde under 1800-talet.

Sag åter till mig så jag kan bli glad
 Om du åter till mig kan bli glad
 Om du åter till mig kan bli glad
 Om du åter till mig kan bli glad

6.

Och blott af min ondska jag såd mig förklarar
 Mitt straff med mig bar,
 Sag mig åter till mig så jag kan bli glad
 Om du åter till mig kan bli glad

5.

Mit hjerta i naturen mig följde och jag
 Sag ej mig betrogen,
 Sag mig åter till mig så jag kan bli glad
 Om du åter till mig kan bli glad

4.

Den som en gång vandrat förhårdelsens bana,
 Den har mycken strid för att åter bli god;
 Då synden har inrotat sig till en wana,
 Man får icke tron, om än döda uppstod.
 Och ofända brott
 De spå intet godt
 För landet, men följ af olycka blott.

7.

Helt säkert har jag med de andra förskyllat,
 Att himmelens straff drabbat Norrköpings Stad;
 Ty folket der hafva blott gudlöshet hyllat,
 Hvar en var i synden så säker och glad.
 O Norrköping, föf
 Din räddning, föf
 Att bätra dig, annars du uppgår i rök!

8.

Från himlen doct såndes mig syndare arma
 Till tröst i min plåga Guds heliga ord.
 O under af nåd! att Gud vill sig förbarma,
 Fast jag är den uslaste uppå vår jord.
 Hans tjenare kom,
 Och sade: wänd om!
 Med ånger och tro andras himmelens döf.

9.